

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/203/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117259697
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:6117259697.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiány Pastierikovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej, v právnej veci žalobcu: ČSOB Leasing, a.s., Žižkova 11, 815 10 Bratislava, IČO: 35 704 713, zast. Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s. r. o., Twin City Tower, Mlynské nivy 10, 821 09 Bratislava, IČO: 47 239 921, proti žalovanému: D.. P. O., Z.. XX.XX.XXXX, B. Š. XXXX/X, XXX XX B., zast. Advokátska kancelária AK Hrabovská s.r.o., Jakubovo námestie 9, 811 09 Bratislava, IČO: 47 251 476, o zaplatenie 211.274,56 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 17.06.2019, č.k. 51Cb/107/2018-626, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č.k. 51Cb/107/2018-626 zo dňa 17.06.2019 potvrdzuje.

Žalobca má proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v prvom výroku svojho rozhodnutia určil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 210.197,61 EUR s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 126.532,52 EUR od 19.01.2016 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 31.288,36 EUR od 19.01.2016 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 52.376,73 EUR od 19.01.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od dňa právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením spoločnosťou Premium Trading plus s. r. o., IČO: 50 612 565, v zmysle platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 13Up/468/2017, zo dňa 30.01.2018, zaniká v rozsahu plnenia spoločnosťou Premium Trading plus s. r. o. povinnosť na plnenie pre žalovaného D.. P. O.. Druhým výrokom vo zvyšku žalobu zamietol. Po právnej stránke vec posúdil s odkazom na ust. § 261 ods. 1 a ods. 8, § 273 ods. 1, § 344, § 345 ods. 1, § 365 ods. 1, § 367, § 369 ods. 1 a 2, § 387 ods. 1, § 391 ods. 1, § 397, § 303, § 304 ods. 2, § 306 ods. 1, § 409 ods. 1, § 497 a § 499, § 503 ods. 2 a § 506 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, (ďalej len „ObZ“), § 663 a § 665 ods. 1, § 671 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, (ďalej len „OZ“), § 17 ods. 4 a 6 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Tretím výrokom priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 99 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením s odkazom na ust. § 255 ods. 1 a 2, § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, (ďalej len „CSP“).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že žalobca žalobu odôvodnil tým, že so spol. Premium Trading plus s.r.o. (pôvodne žalovaným v 1. rade) uzatvoril tri leasingové zmluvy.

Zmluvu č. E., s výškou financovania 190.800,00 EUR, s výškou pravidelnej mesačnej splátky 4.396,83 EUR. Dňa 29.03.2012 uzatvoril Zmluvu č. E., s výškou financovania 207.228,00 EUR, s výškou pravidelnej mesačnej splátky 5.132,27 EUR a dňa 25.04.2012 uzatvoril Zmluvu č. E., s výškou financovania 184.800,00 EUR s výškou pravidelnej mesačnej splátky 4.582,34 EUR.

Spoločnosť Premium Trading plus s.r.o. (pôvodne žalovaný v 1. rade) nedodrжал platobnú disciplínu, na ktorú sa v predmetných zmluvách zaviazal. Zo zmluvy č. E. uhradil len prvých 20 splátok, zo zmluvy č. E. uhradil len 33 splátok a splátku č. 34 uhradil len čiastočne a zo zmluvy č. E. uhradil 33 splátok, pričom splátku č. 34 len čiastočne. V dôsledku nesplácania leasingových splátok vyhlásil žalobca predčasnú splatnosť všetkých leasingových zmlúv ku dňu 01.07.2015 a vyzval spol. Premium Trading plus s.r.o. (pôvodne žalovaného v 1. rade) na zaplatenie dlžnej sumy do 18.01.2016. Zo zmluvy č. E. predstavoval nedoplatok sumu 139.015,29 EUR, ktorú žalobca ponížil o výťažok z predaja predmetu financovania. Celkový nedoplatok z predmetnej zmluvy tak predstavoval výšku 126.827,11 EUR. Zo zmluvy č. E. predstavoval nedoplatok sumu 73.494,70 EUR. Po predaji predmetu financovania predstavoval nedoplatok sumu 31.560,37 EUR. Zo zmluvy č. E. predstavoval nedoplatok sumu 67.425,91 EUR. Po predaji predmetu financovania nedoplatok predstavoval sumu 52.887,08 EUR.

Žalobca súčasne uzatvoril so žalovaným (pôvodne označeným ako žalovaný v 2. rade) tri ručiteľské listiny. Žalovaný ako ručiteľ sa zaviazal žalobcovi plniť v prípade, ak spol. Premium Trading plus s.r.o. nesplátí svoj dlh z predmetných leasingových zmlúv. Žalovaný však svoju povinnosť nesplnil. Celkový dlh žalobcu voči žalovanému a spol. Premium Trading plus s.r.o. tak predstavuje sumu 211.274,56 EUR.

3. Súd nevykonával dokazovanie výsluchom znalcov Ing. F. I. a Ing. D. H., PhD., nakoľko ich výsluch súd, s poukazom na zásadu hospodárnosti ako aj na právne posúdenie predmetnej veci, nepovažoval za potrebný pre rozhodnutie súdu vo veci samej.

4. Na základe vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v časti o zaplatenie 210.197,61 EUR s príslušenstvom dôvodná, a preto jej v tejto časti vyhovel a vo zvyšku súd žalobu zamietol (z dôvodu námietky premlčania uplatnenej žalovaným).

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a spoločnosťou J.F. Hlaváček, s. r. o., došlo k uzatvoreniu troch leasingových zmlúv, ktorých predmetom bol leasing troch kartonážnych strojov. Za splnenie všetkých nárokov žalobcu z uvedených zmlúv sa ako ručiteľ zaručil žalovaný (v tom čase konateľ a spoločník leasingového nájomcu). Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná. Spornou medzi stranami sporu nebola ani skutočnosť, že sa leasingový nájomca dostal do omeškania s plnením svojich záväzkov voči žalobcovi vyplývajúcich z predmetných zmlúv a rovnako ani skutočnosť, že svoj ručiteľský záväzok si žalovaný na základe výzvy žalobcu nesplnil.

5. Žalovaný v konaní poukazyval predovšetkým na nesprávny spôsob, akým žalobca pristúpil k predaju predmetov leasingu a neprimerane nízku cenu, za ktorú boli tieto predmety speňažené. Mal za to, že tieto boli pri predaji značne podhodnotené, neboli dostatočne aktívne ponúkané za adekvátnu cenu na slovenskom trhu a žalobca nekonal pri predaji s náležitou starostlivosťou, čím ukrátil žalovaného. V tejto súvislosti mal súd za to, že v konaní bolo preukázané, že použiteľnosť a účel strojov, ktoré boli predmetom leasingu, a ktoré boli používané pri výrobe výrobkov z vlákny, papiera, kartónu či lepenky, je natoľko špecifická, že dopyt po týchto technológiách nebol na slovenskom trhu taký, aký by bol žalobca pri ich predaji očakával. Z tvrdenia žalobcu, ním predložených listinných dôkazov a svedeckej výpovede pána D. A. vyplynulo, že speňažované predmety leasingu sú účelovými strojmi, pre ktoré sa veľmi ťažko hľadá záujemca. Žalobca neúspešne ponúkal predmety leasingu na predaj prostredníctvom svojej webovej stránky ako aj prostredníctvom svojej obchodnej siete (14 pobočiek) po dobu takmer jedného roka a následne, vzhľadom na nezáujem trhu o uvedené stroje, sa obrátil so žiadosťou o predaj na zahraničné dražobné spoločnosti.

Žalovaný v konaní tvrdil, že žalobca s ním o predaji predmetov leasingu nekomunikoval a on o predaji predmetov nemal žiadnu vedomosť. Pokiaľ by ju bol mal, sám by sa aktívne pričínil o predaj predmetov leasingu za adekvátnu cenu. Tieto tvrdenia žalovaného sa v priebehu konania ukázali ako účelové. Najskôr žalovaný v konaní tvrdil, že o predaji nemal žiadnu vedomosť, následne argumentoval, že žalobcovi predložil 9 ponúk na možnosť predaja predmetov leasingu. Skutočnosť, že žalovaný o predaji predmetov leasingu mal vedomosť vyplynula z vykonaného dokazovania, najmä z výsluchu svedka D. A. (ktorý po celú dobu komunikoval so žalovaným) ale aj z výsluchu svedka F. K. B., ktorý bol vykonať osobne ohliadku strojov a vyhotovil si fotodokumentáciu.

Súd v tejto súvislosti poukázal na to, že žalobca neporušil žiadnu povinnosť, ak neinformoval leasingového nájomcu o zamýšľanom predaji týchto predmetov. Žalobcovi nevyplývalo ani zo zákona, zo zmluvy ani VZP žiadna povinnosť konzultovať svoj zamýšľaný postup s predmetmi leasingu s

leasingovým nájomcom (a už vôbec nie s ručiteľom - žalovaným), pokiaľ žalobca v súlade so zmluvou vypovedal leasingové zmluvy a s cieľom uspokojiť svoje nesplatené pohľadávky zamýšľal s uvedenými predmetmi ako ich vlastník disponovať.

6. Aj z výpovede svedka p. B. vyplynulo, že pokiaľ je stroj predávaný prostredníctvom online aukcie prostredníctvom ich dražobnej spoločnosti, vždy ide o špecifické a ťažko predajné stroje. Preto skutočnosť, že žalobca nebol pri predaji úspešný iným spôsobom, nemožno považovať za takú, ktorá by mala ísť jeho ťarchu. Súd sa stotožnil s tvrdeniami žalobcu prezentovanými v konaní, že žalobca ako vlastník predmetov leasingu postupoval v rámci svojej zmluvnej voľnosti, so zachovaním náležitej starostlivosti a odbornosti, pričom jeho prvoradým záujmom bolo dosiahnuť čo najvyšší výťažok z predaja predmetov financovania, nakoľko tento predstavuje pre neho najistejší a najjednoduchší spôsob uspokojenia jeho pohľadávok, ktoré vznikli z leasingových zmlúv.

7. Žalovaný v konaní ďalej rozporoval všeobecnú hodnotu predmetov leasingu stanovenú znaleckými posudkami znalca Ing. I.. Mal za to, že žalobcovi muselo byť zrejmé, že ohodnotenie predmetov leasingu vykonané znalcom Ing. I. nemôže zodpovedať predajnej cene. Na preukázanie svojich tvrdení v konaní predložil dva znalecké posudky č. XX/XXXX a č. X/XXXX na stroje financované leasingovými zmluvami č. E. XXXXXXX a č. E. XXXXXXX, vypracované znalkyňou Ing. H., z ktorých záverov vyplýva značne vyššia objektivizovaná predajná cena predmetov leasingu v čase ich predaja.

8. Vo vzťahu k záverom znalca v znaleckých posudkoch predložených žalovaným súd uviedol, že zákonitosti a pravidlá obchodného trhu nie vždy korešpondujú s teoretickými východiskami, ktoré boli charakteristické pre znalecké oceňovanie predmetov. Jednou stránkou veci je stanovenie objektivizovanej predajnej ceny, ktorú by bolo možné očakávať pri predaji predmetov leasingu, tou druhou však je stav trhu v reálnom čase, zohľadňujúci dopyt a ponuku, ako aj konkurenciu v odvetví a pod. Súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, ktorý uviedol, že jediným prípadom, kedy by bolo možné od neho dôvodne očakávať pochybnosti ohľadne správnosti znaleckých posudkov vypracovaných Ing. I. by nastal vtedy, ak by ich správnosť spochybnil napríklad žalovaný svojimi znaleckými posudkami, predloženými v čase predaja predmetov leasingu (ani to by však neznamenal, že by bolo možné predmetné stroje prediť práve za túto cenu). Žalovaný si však dal znalecké posudky vypracovať až pre účely súdneho konania a žalobca tak nemal v čase predaja predmetov leasingu dôvod spochybňovať odborné stanovisko ním vybratého znalca. Súd v tejto súvislosti poukázal aj na to, že ani za cenu stanovenú v znaleckom posudku Ing. I. sa nepodarilo predmety leasingu prediť (svedok uviedol, že tieto stroje žalobca ponúkal takmer rok na svojej webovej stránke ako aj prostredníctvom svojich pobočiek) a táto cena bola následne znalcom v znaleckom posudku znižovaná práve z dôvodu dlhodobej nepredajnosti strojov a uvedenú skutočnosť napokon potvrdil aj postup medzinárodnej dražobnej spoločnosti, kde pri stanovení ceny vychádzali z vlastných skúsenosti a stanovili cenu bez ohľadu na znalecký posudok. Zo samotného výťažku dosiahnutého dražbou bolo zrejmé, že tvrdenia žalovaného o cene obvyklej v čase a mieste konania dražby nekorešpondujú s realitou.

Znalecké posudky vypracované znalcom Ing. I. pre žalobcu, ktorých cieľom bolo stanoviť všeobecnú hodnotu predmetov leasingu, boli vypracované kvalifikovanou osobou, zapísanou v zozname znalcov pre príslušný odbor, pričom znalec pripojil k znaleckému posudku znaleckú doložku. Žalobca preto nemal dôvod bez ďalšieho revidovať vypracované znalecké posudky, resp. spochybňovať závery znalca. Pokiaľ by samotný znalec zavinene porušil svoje povinnosti pri vypracovaní znaleckého posudku pri stanovení všeobecnej hodnoty strojného zariadenia, zodpovedal by za tým spôsobenú škodu. Škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti so zavineným porušením povinnosti pri vypracovaní posudku znalcom však nemôže byť zaviazaný uhradiť navrhovateľ dražby alebo dražobník, teda v danom prípade žalobca.

9. Pokiaľ teda žalovaný tvrdil, že by bolo možné prediť stroje za omnoho vyššiu cenu a že cena, za ktorú žalobca predal predmet leasingu bola neprimerane nízka, takéto svoje tvrdenie v konaní nepreukázal. Žalovaný v konaní nepredložil žiaden dôkaz, že by existoval v čase predaja, prípadne neskôr, akýkoľvek záujemca o kúpu predmetných strojov za cenu, ktorá bola stanovená znalkyňou Ing. H. v ňou vypracovaných znaleckých posudkoch. Samotné stanovenie všeobecnej hodnoty takéhoto strojného zariadenia znalcom totiž samo o sebe ešte neznamená, že za takúto cenu by bolo zariadenie aj predajné na trhu, o čom svedčí napokon aj tá skutočnosť, že aj žalobca musel pristúpiť k zníženiu ceny (ďal vypracovať nové znalecké posudky z dôvodu nepredajnosti týchto zariadení). Napriek takto stanovenej zníženej cene sa žalobcovi predmety leasingu na trhu v SR prediť nepodarilo, a tieto boli

napokon predané za cenu ešte nižšiu na medzinárodnej dražbe. Z vyššie uvedeného postupu žalobcu vyplynulo, že žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou, snažil sa dosiahnuť čo najvyšší výťažok z predaja predmetov leasingu, v prípade predaja predmetov leasingu postupoval v súlade so zmluvami, zákonom a svojim konaním neporušil žiadnu zákonnú ani zmluvnú povinnosť.

10. Pokiaľ išlo o celkovú výšku pohľadávky žalobcu, súd pri posudzovaní správnosti jej vyčíslenia sa stotožnil so špecifikáciou pohľadávky vyčíslenou žalobcom, ktorá bola doručená súdu dňa 27.11.2018, ktorým žalobca predložil súdu podrobné vyúčtovanie jeho jednotlivých nárokov vyplývajúcich z jednotlivých leasingových zmlúv. Súd preskúmal predmetné vyčíslenie vykonané žalobcom v nadväznosti na obsah leasingových zmlúv v spojení s ostatnými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom v priebehu konania, dohodami o platbách nájomného podľa jednotlivých zmlúv, oznámeniami o ukončení leasingových zmlúv, s finančnými vyúčtovaniami predčasne ukončených leasingových zmlúv ako aj so Všeobecnými zmluvnými podmienkami finančného leasingu a dospel k záveru, že žalobca neporušil žiadne zo zmluvne dohodnutých ustanovení a pri výpočte svojej pohľadávky postupoval v súlade s platnými zmluvami a svoju pohľadávku vyčíslil v správnej výške. V súvislosti s námietkami žalovaného týkajúcimi sa nesprávneho výpočtu dlžnej sumy, súd poukázal na to, že nie je možné dospieť k výpočtu dlžnej sumy tak, ako to urobil žalovaný, keď len odpočítal od výšky poskytnutého úveru leasingovým nájomcom uhradené splátky, nakoľko ako vyplynulo aj zo zmluvných ustanovení, súčasťou pohľadávky žalobu boli aj iné položky, tak ako si ich žalobca vyčíslil postupujúc v súlade s platnými zmluvami.

11. Záverom súd uviedol, že žalovaný je ručiteľom a nie leasingovým nájomcom a predmetom konania nebol záväzok spol. Premium Trading plus s.r.o., ale ručiteľský záväzok žalovaného. Súd poukázal na to, že spol. Premium Trading Plus, s.r.o. ako leasingový nájomca nepoprela svoj záväzok ani čo do dôvodu, ani čo do jeho výšky, nevzniesla námietky ani voči postupu žalobcu pri predaji strojov ani voči cene, za ktorú boli predmetné stroje vydražené. Táto spoločnosť ako leasingový nájomca a dlžník voči platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom v Banskej Bystrici nepodala odpor a tento voči nej aj nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. A ani sám žalovaný ako ručiteľ nepoprel existenciu svojho ručiteľského záväzku. Z uvedeného dôvodu bol veriteľ oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od žalovaného ako ručiteľa, nakoľko dlžník (leasingový nájomca) nesplnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Pre vznik práva žalobcu ako veriteľa domáhať sa splnenia zabezpečeného záväzku od žalovaného ako ručiteľa je teda podstatné len to, že dlh nesplnil dlžník po veriteľovej písomnej výzve.

12. Pokiaľ išlo o tvrdenie žalovaného, že ručiteľská listina č. XX/XXXXX/ZAR predložená žalobcom, sa nemohla považovať za ručiteľskú, nakoľko nebola podpísaná žalovaným, ale priamo dlžníkom, súd uviedol že po preskúmaní predmetnej listiny dospel k záveru, že táto ručiteľská listina bola platná, nakoľko je z nej zrejmé, že ju podpísal žalovaný ako fyzická osoba, čo vyplýva jednak zo záhlavia listiny, kde je uvedený žalovaný ako fyzická osoba identifikovaný rodným číslom a bydliskom, ako aj z jej záveru, v ktorom bol obsiahnutý podpis žalovaného a pri podpise je uvedené aj jeho rodné číslo (nie IČO). Skutočnosť, že listina bola opatrená odtlačkom pečiatky spol. J.F. Hlaváček s.r.o. nemala za následok jej neplatnosť, keďže ako bolo uvedené, z obsahu tejto listiny, z identifikácie zmluvných strán ako aj zo samotného podpisu s pripojením rodného čísla žalovaného, bolo zrejmé, že išlo o ručiteľskú listinu ručiteľa - fyzickej osoby, teda žalovaného.

13. Žalovaný v konaní vzniesol aj námietku premlčania v časti nároku žalobcu na zaplatenie jednotlivých zmluvných pokút, preto sa súd musel pri jednotlivých žalobcom vyúčtovaných položkách zaoberať aj otázkou premlčania žalobcovho nároku v tejto časti. Súd po dôkladnom zvážení všetkých okolností danej veci, dospel k záveru, že námietka premlčania vznesená žalovaným bola čiastočne dôvodná a to vo výške 1.076,95 EUR.

Vzhľadom na to, že zabezpečovaný záväzok sa spravuje režimom Obchodného zákonníka, súd na právnu úpravu premlčania zmluvnej pokuty aplikoval ustanovenia § 387 a nasl. Obchodného zákonníka. V zmysle § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka sa totiž akcesorické záväzky spravujú režimom Obchodného zákonníka, pokiaľ je tomuto režimu podriadený hlavný záväzok.

Zmluvnú pokutu si žalobca uplatnil za každý začatý deň omeškania so zaplatením dlžnej splátky a zmluvná pokuta sa zvyšuje až do zaplatenia dlžnej splátky (resp. do vyhlásenia predčasnej splatnosti). Uvedenú skutočnosť súd vzal do úvahy pri určení doby premlčania jednotlivých zmluvných pokút účtovaných žalobcom za každý deň omeškania so splatnosťou jednotlivých neuhradených splatných

splátok. Rozhodujúcim pre posúdenia premlčania zmluvnej pokuty je aj deň doručenia žaloby na súd a to deň 09.12.2017.

Vo vzťahu k zmluvnej pokute vyúčtovanej žalobcom leasingovému nájomcovi platobným dokladom č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 208), súd uviedol, že:

- splátka č. XXXXXXXXXXXX bola splatná dňa 29.11.2013 a zaplatená (zosplatená) dňa 31.12.2013. Teda celá zmluvná pokuta 177,93 EUR sa stala splatná najneskôr deň nasledujúci po dni zaplattenia splátky - 07.12.2013, (teda týmto dňom si žalobca mohol uplatniť voči dlžníkovi prvýkrát na súde právo na zaplattenie celej vyčíslenej zmluvnej pokuty) - premlčacia doba začala plynúť dňa 07.12.2013 a uplynula dňa 07.12.2017, teda premlčacia doba uplynula pred podaním žaloby na súd dňa 09.12.2017 a celá žalobcom uplatnená zmluvná pokuta je premlčaná;

- splátka č. XXXXXXXXXXXX bola splatná dňa 29.11.2013 a zaplatená/zosplatená dňa 31.12.2013, doba omeškania bola 32 dní. Zo zmluvnej pokuty 149,83 EUR je premlčaná časť vo výške 46,82 EUR, ktorej splatnosť nastala 4 roky pred podaním žaloby na súd t.j. pred 09.12.2017 - čo predstavovalo zmluvnú pokutu za 10 dní omeškania od 30.11.2013 do 08.12.2013, pričom premlčacia doba 4 roky pre túto časť zmluvnej pokuty vo výške 46,82 EUR uplynula pred podaním žaloby na súd dňa 09.12.2017;

Vo vzťahu k zmluvnej pokute vyúčtovanej žalobcom leasingovému nájomcovi platobným dokladom č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 200), súd uviedol, že

- splátka č. XXXXXXXXXXXX bola splatná dňa 28.10.2013 a zaplatená/zosplatená dňa 31.12.2013, doba omeškania 52 dní. Zo zmluvnej pokuty 266,88 EUR je premlčaná časť vo výške 215,56 EUR, ktorej splatnosť nastala 4 roky pred podaním žaloby na súd t.j. pred 09.12.2017 - čo predstavuje zmluvnú pokutu vyúčtovanú za 42 dní omeškania od 30.10.2013 do 08.12.2013 - teda premlčacia doba 4 roky pre túto časť zmluvnej pokuty uplynula pred podaním žaloby na súd dňa 09.12.2017;

- splátka č. XXXXXXXXXXXX bola splatná dňa 28.11.2013 a zaplatená/zosplatená dňa 31.12.2013, doba omeškania 33 dní. Zo zmluvnej pokuty 169,38 EUR je premlčaná časť vo výške 56,45 EUR, ktorej splatnosť nastala 4 roky pred podaním žaloby na súd, t.j. pred 09.12.2017 - čo predstavuje zmluvnú pokutu vyúčtovanú za 11 dní omeškania od 29.10.2013 do 08.12.2013 - teda premlčacia doba 4 roky pre túto časť zmluvnej pokuty uplynula pred podaním žaloby na súd dňa 09.12.2017;

Vo vzťahu k zmluvnej pokute vyúčtovanej žalobcom leasingovému nájomcovi platobným dokladom č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 278), súd uviedol, že

- splátka č. XXXXXXXXXXXX bola splatná dňa 29.08.2013 a zaplatená dňa 27.09.2013. Teda celá zmluvná pokuta 135,79 EUR sa stala splatná najneskôr deň nasledujúci po dni zaplattenia splátky - 28.09.2013 (teda týmto dňom si žalobca mohol uplatniť voči dlžníkovi prvýkrát na súde právo na zaplattenie celej zmluvnej pokuty) - premlčacia doba pre celú zmluvnú pokutu začala plynúť dňa 28.09.2013 a uplynula dňa 28.09.2017, teda premlčacia doba uplynula pred podaním žaloby na súd dňa 09.12.2017;

- splátka č. XXXXXXXXXXXX bola splatná dňa 29.09.2013 a zaplatená dňa 31.10.2013. Teda celá zmluvná pokuta 149,83 EUR sa stala celá splatná najneskôr deň nasledujúci po dni zaplattenia splátky - 01.11.2013 (teda týmto dňom si žalobca mohol uplatniť voči dlžníkovi prvýkrát na súde právo na zaplattenie celej zmluvnej pokuty) - premlčacia doba začala plynúť dňa 02.11.2013 a uplynula dňa 02.11.2017, teda premlčacia doba uplynula pred podaním žaloby na súd dňa 09.12.2017.

Teda celková výška zmluvnej pokuty, vo vzťahu ku ktorej si žalovaný úspešne uplatnil námietku premlčania, predstavuje sumu 1.076,95 EUR a v tejto časti súd žalobu žalobcu z dôvodu premlčania jeho nároku zamietol. Vzhľadom na to, že v tejto časti je úplne bez pochybnosti zistené premlčanie práva veriteľa proti dlžníkovi, možno konštatovať premlčanie tohto práva veriteľa aj voči ručiteľovi (§ 310 ObZ).

14. Žalobcovi vzhľadom na omeškanie žalovaného so zaplattením jeho nároku vznikol v súlade s § 369 Obchodného zákonníka aj nárok na zaplattenie úrokov z omeškania v zákonnej výške. Dobu omeškania súd určil v závislosti od doby, kedy žalobca vyzval dlžníka/leasingového nájomcu na zaplattenie dlžnej sumy z jednotlivých leasingových zmlúv, a to dňom 18.01.2016, teda prvým dňom omeškania je deň 19.01.2016.

15. Vzhľadom na to, že platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 13Up/468/2017 zo dňa 30.01.2018 voči spol. Premium Trading plus s.r.o. (pôvodne žalovanému v 1. rade) nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.03.2018, súd zároveň rozhodol že plnením spoločnosťou Premium Trading plus s. r. o., IČO: 50 612 565, v zmysle platobného rozkazu Okresného súdu Banská

Bystrica, sp. zn. 13Up/468/2017, zo dňa 30.01.2018, zanikol v rozsahu plnenia spoločnosťou Premium Trading plus s. r. o. ako leasingového nájomcu povinnosť na plnenie pre žalovaného Ing. Jána Hlaváčka ako ručiteľa.

16. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 a § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalobca v konaní žaloval žalovaného na zaplatenie 211.274,56 EUR s príslušenstvom, pričom súd priznal žalobcovi voči žalovanému sumu 210.197,61 EUR zo žalovanej sumy, čo v pomere k celému predmetu konania predstavovalo pomer úspechu žalobcu 99 %, oproti úspechu žalovaného v sume 1.076,95 EUR, čo predstavovalo 1 % v pomere k celému predmetu konania. Súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 99 %, čo predstavuje pomer úspechu žalobcu vo veci.

17. Proti rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, rozsudok napáda v celom rozsahu. Súd nevykonal dôkazy navrhnuté žalovaným potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

K námietkam sa súd vôbec nevyjadril, rozhodnutie tak bolo nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a zároveň trpelo vadou nesprávneho právneho posúdenia. Súd sa žiadnym spôsobom nevyjadril k právnemu dôvodu (náhrada škody) o ktorý žalobca oprel svoj žalobný nárok a neskúmal predpoklady na vznik škody. Najmä poukázal na to, že pri predaji strojov na dražbe neboli predložené vyúčtovacie faktúry (viď hore uvedená špecifikácia k jednotlivým strojom), žalovaný mal tak za to, že nebol preukázaný vznik škody a teda nemohol byť zrejmý rozsah a dôvodnosť žalovanej čiastky. To sa týkalo aj výpočtu dlžných súm. Súd sa stotožnil s výpočtom predloženým žalobcom a uviedol, že do sumy vstupujú viaceré položky a výpočet tak nebol jednoduchou kalkuláciou. Avšak žalovaný bol toho názoru, že muselo byť z rozhodnutia zrejmé z čoho žalovaná suma pozostáva a ako bola kalkulovaná.

Žalovaný namietol nízku predajnú cenu strojov (snahu o dosiahnutie aspoň obvyklej ceny pri predaji/ odborná starostlivosť).

Námietky žalovaného ohľadom nízkej predajnej ceny strojov vychádzali z veľmi nízkych predajných cien strojov ktoré sa pohybovali na úrovni 10-20 % v priemere, a o ktorých sa dozvedel až po predaji. Žalovaný výťažok považoval za mimoriadne nízky k hodnote strojov, nakoľko žalobca si staršie stroje dal samostatne ohodnotiť v čase ich obstarania znalcom D.. Q. (ktorého znalecký posudok bol predložený do spisu) pre účely leasingových zmlúv a nový stroj bol obstaraný od výrobcu, t. j. jeho hodnotu nebolo potrebné znalecky určovať. Znalecké posudky D.. Q. na staršie stroje, ktoré žalobca prijal ako základ financovania strojov, boli podľa názoru žalovaného okrem toho dôkazom, že tieto stroje si dlhodobo držali cenu a preto skutočnosť, že sa jednalo o staršie stroje nemal taký zásadný vplyv na ich predajnosť. Stroje boli pritom riadne udržiavané v dobrom technickom stave, čo sa žalobca snažil spochybníť (od počiatku poukazoval na ich údajný zlý technický stav). Toto však bolo, v konaní vyvrátené svedeckou výpoveďou D.. A. (svedok žalobcu).

Žalobca predložil najskôr znalecké posudky 31dopl/2016 a 32dopl/2016 na staršie stroje a až po námietkach žalovaného a jeho podaní na ich prieskum na Ministerstvo spravodlivosti SR predložil aj posudky XX/XXXX, XX/XXXX a XX/XXXX.

Žalovaný namietal, že znalec žalobcu nebol pri obhliadkach strojov, posudky robil tzv. „od stola“, jeho posudky boli nepreskúmateľné (nebola v nich fotodokumentácia, aj na laický pohľad boli príliš stručné, neobsahovali popis strojov, dôvody, prečo znalec aplikoval konkrétne koeficienty atď.) a poukazoval na „netradičné“ zadanie pri posudkoch s ozn. 31Dopl/2016 a 32 Dopl/2016, ktorým bolo zníženie VŠH z dôvodu nepredajnosti (napriek tomu, že žalobca od počiatku tvrdil, že stroje boli v zlom technickom stave) a keď to žalovaný poprel (a dobrý technický stav strojov bol preukázaný výsluchom svedka Krajčoviča) opieral svoje stanovisko o údajnú dlhodobú nepredajnosť.

V konaní bolo dokázané, že posudky Ing. I. boli nepreskúmateľné a tým pádom neobstoja ako dôkazný prostriedok. Žalovaný poukázal na to, že Ing. I. sa v správnom konaní vyjadril, že žalobca tlačil na cenu posudkov.

Súd prijal záver, že žalobca nemal dôvod pochybovať o posudkoch D.. I., nakoľko bol odborne spôsobilou osobou. Tento záver nemal oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko bolo svedeckou výpoveďou D.. A. (taktiež znalca) dokázané, že posudky od D.. I. nemali všetky štandardy, D.. I. na obhliadkach ani nebol (žalovaný toto, tvrdil od počiatku a potvrdil to aj A.) a znalec musel čerpať len u údajov a z fotodokumentácie, ktorú mu poskytol A., t.j. bolo dokázané, že posudky boli vyhotovené od stola. Okrem toho žiadnym spôsobom si znalec nerobil prieskum trhu na stanovenie koeficientu predajnosti (toto malo byť súčasťou jeho posudku). Prieskum trhu naopak si robila znalkyňa žalovaného.

Preto záver súdu, že žalobca sa dôvodne opieral o posudky D.. I. nemal oporu vo vykonanom dokazovaní, dokázaný bol pravý opak. Žalobca si zjednodušoval ohodnocovanie a tlačil na znalcov kvôli nákladom, preto D.. I. vypracoval posudok, kde použité koeficienty nemal ničím podložené, bol to len subjektívny názor, ktorý nemal v tomto konaní žiadnu výpovednú hodnotu. Napriek tomu, žalobca prezentoval jeho posudky ako „znalecké posudky“.

Súd vytkol žalovanému, že si sám mal dať robiť posudky, žalovaný však uviedol, že o konkrétnom predaji nevedel, a nemohol vedieť, že žalovaný mal takéto interné postupy, keď pri predaji používal iné štandardy na znaleckú činnosť ako pri vstupe do leasingu. Pri vstupe do leasingu si dal žalobca vyhotoviť štandardné posudky znalca Ing. Š. (pre ochranu záujmom žalobcu), pre účely predaja však používal iné kritériá, znalci nepodávali v skutočnosti znalecké posudky ale len zjednodušené úkony bez akéhokoľvek zdôvodnenia a nevykonávajú prieskum trhu (toto mal vykonať Ing. I. a nemalo to byť dané na ťarchu žalovanému, ktorý dôveroval žalobcovi). Takýto postup bol akceptovaný žalobcom, čo D.. A. potvrdil.

Z uvedeného bolo evidentné, že takýto postup žalobcu nemohol byť považovaný za postup s odbornou starostlivosťou, nakoľko riadnu odbornú starostlivosť žalobca vykonal pri vstupe do leasingu ale nie pri predaji predmetov leasingu.

Žalovaný predložil 2 znalecké posudky vypracované Ing. H. pod č. XX/XXXX (stroj ISOWA) a X/XXXX (stroj Lasercomb ProDigi) a 3. avizoval vo fáze vypracovania, nakoľko znalkyňa avizovala potrebu dlhšieho časového horizontu než do 15.06.2019 ako bolo pôvodne žalovanému uvedené. Predložené posudky predstavovali pritom cenu dosiahnuteľnú na trhu v danom čase. Preto žiadal aj o vypočítanie D.. H., ktorá sa dokázala vyjadriť ako dospela k danej cene (a pôvodného znalca D.. I.), nakoľko znalkyňa vychádzala z cenových ponúk, ktoré si v čase vyhotovenia posudku vyžiadala od subjektov na trhu a cenu následne v zmysle znaleckých štandardov určila spätne k reálnemu dátumu predaja strojov. Na rozdiel od znalkyne, však žalobca nepredložil jediný doklad o tom, že by oslovil iné subjekty na trhu o predaj strojov. Súd ju však nevypočul s odôvodnením, že posudok nebol dôkazom o reálnej predajnosti (str. 14 rozsudku) a jej vypočítanie a vypočítanie D.. I. nemalo význam pre konanie.

Minimálne vo vzťahu k cene stroja ISOWA (E. XX/XXXXXX) v zmysle predložených posudkov namietol rozdiel 73.643,20 EUR a vo vzťahu k stroju Lasercomb ProDigi (E.) rozdiel 43.997,40 EUR, o ktoré čiastky bolo preukázateľne potrebné znížiť pohľadávky žalobcu z dôvodu ustálenia predajnej obvyklej ceny.

K obvyklej cene žalovaný odkazoval a odkazuje na ustálenú judikatúru NS ČR (napr. sp. zn. 23Cdo 3929/2011) podľa ktorej ak by predajná cena predmetu leasingu sa podstatne odchyľovala od obvyklej ceny, za ktorú by bolo možné v danom mieste a čase predmet predat', je potrebné pri odpočte vychádzať z tejto ceny. Česká judikatúra našla odraz aj v slovenských rozhodnutiach, konkrétne napr. rozhodnutie KS BA 3Cob/347/2012 v súvislosti s rozhodnutím OS BA III 26Cb/96/2011, na ktoré žalovaný v záverečnej reči poukázal.

Žalovaný preto rozhodnutie súdu považoval za predčasné, ktoré nemalo oporu vo vykonanom dokazovaní.

Z uvedených dôvodov preto žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava II vo veci žalobcu c/a žalovaný (generálie ako vyššie) o zaplatenie 211.274,56 EUR s príslušenstvom, sp. zn. 51Cb/107/2018 zo dňa 17.06.2019 zrušil a vrátil na ďalšie konanie, resp. aby žalobu zamietol. Žalovaný si uplatnil náhradu trov konania prvej i druhej inštancie.

Svoje odvolanie žalovaný doplnil a uviedol, že v PDF verzii odvolania žalovaný opravil chybu v písaní, konkrétne v dátume podania, kde bol nesprávne uvedený dátum 17.06.2019, správny dátum odvolania má byť 06.09.2019 kedy bolo podpísané a podané.

Ďalej odvolanie doplnil o tieto skutočnosti.

a) nebolo pravdou, že bol žalobcom o predaji informovaný. Všeobecnú vedomosť o tom, že stroje budú odobraté a zrejme predané žalovaný mal nakoľko si bol vedomý následkov neplatenia leasingu a preto aj poskytol žalobcovi kontakt na obchodníkov. Ale konkrétnu vedomosť o predaji nemal, toto vyplýva z vyjadrenia p. A. zo dňa 17.06.2019.

b) ďalej súd dospel k názoru, že žalobca odborne vykonal predaj strojov. K tomu uviedol, že tento záver nemal oporu vo vykonanom dokazovaní z nasledujúcich dôvodov:

- typ stroja Vyhotovenie ZP Dátum predaja Predčasná splatnosť Porovnanie Lasercomb (nový stroj) ZP 30/2016 k 29.02.2016 31.03.2016 K 01.07.2015 Od predčasnej splatnosti k vyhotoveniu ZP uplynulo cca 14 roka Stroj Wook II (r. výroby cca 1985) ZP 31/2016 k 29.02.2016 ZP dopl. 31/2016 k 28.12.2016 08.06.2017 (zrejme, nakoľko v ten deň sa uzatvorila dražba), nebol predložený doklad o predaji. K 01.07.2015 Od predčasnej splatnosti k vyhotoveniu ZP uplynulo cca 14 roka a k doplnkom, ktoré zadanie o dlhodobej nepredajnosti ďalších 10 mesiacov

- Stroj ISOWA (r. výroby 1972) ZP 32/2016 k 29.02.2016 ZP dopi. 31/2016k 28.12.2016 Dátum nebol zrejmy, predaj sa mal uskutočniť osobitnou ponukou, nebol predložený doklad o predaji. K 01.07.2015 Od predčasnej splatnosti k vyhotoveniu ZP uplynulo cca 14 roka a k doplnkom, ktoré zadanie o dlhodobej nepredajnosti ďalších 10 mesiacov Žalobca preukazoval odbornú snahu o ponuku predajov leasingu: Výpoveďou D.. A. a B. (ktorý opísal všeobecne dražobný postup). Z dokazovania nebol zrejme za akú cenu neúspešne mal žalobca ponúkať predmety leasingu na predaj a prečo malo dôjsť k zníženiu ich hodnoty pre dlhodobú nepredajnosť. Žalobca toto „preukázal“ iba výpoveďou D.. A.T., ale to je len svedectvo nepriame, žiadne sumy ani konkrétne ponuky prezentované neboli. Nový stroj Lasercomb sa predal po cca 14 roku od predčasnej splatnosti, čo žalovaný nepovažoval za dlhodobú nepredajnosť. Nebolo vôbec preukázané, že bol skutočne predávaný/ ponúkaný za cenu vyššiu ako bola finálne cena predajná. Staršie stroje sa predali cca za 2 roky od predčasnej splatnosti, avšak poukázal na časové odstupky pre tvorbu posudkov a zadanie na zníženie VŠH. Ak žalobca dal vyhotoviť posudky k X/XXXX a následne doplnky k XX/XXXX pre „dlhodobú nepredajnosť“, nijako nepreukázal, že by stroje v danom čase naozaj niekomu ponúkal a cena nebola prijatá. Pokiaľ išlo o takúto špecifickú komoditu, žalovaný mal za to, že žalobca bol dostatočne odborne spôsobilý, že dokáže odhadnúť predajnosť určitých strojov a v prípade špecifických komodít, ako boli napr. tieto stroje je z hľadiska zachovania odbornosti vhodné vykonať napr. prieskum trhu, resp. osloviť špecializované subjekty na trhu alebo aspoň vyvinúť snahu k jeho predaju. Žalobca však stroje následne dal na anonymnú burzu, nastavil nízku cenu a tým docielil aj nízky výťažok. Preto žalovaný považoval konanie žalobcu zároveň za konanie v rozpore s poctivým obchodným stykom, ktoré nemohlo požívať právnu ochranu.

18. K odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný v podanom odvolaní pokračoval v argumentácii uvádzanej v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorej účelom bolo navodiť určité poškodenie žalovaného zo strany žalobcu.

Žalobca dával na zreteľ, že on nebol oprávnený (resp. povinný) revidovať vypracovaný znalecký posudok, resp. nemal dôvod spochybňovať jeho závery alebo výsledky. Uvedené potvrdzuje aj judikatúra súdov, napr. Najvyšší súd ČR, spis. zn. 21 Cdo 1263/2008 zo dňa 28.1.2009. Obdobne tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove, spis. zn. KSP0/8Co/59/2013 zo dňa 28.10.2013.

K uvedenej námietke žalobcov súd prvej inštancie dodal, že tento záver súdu však súčasne neznamenal, že by žalobcovia nemohli mať právo na náhradu škody, ktorá im mohla vzniknúť následkom „nesprávneho,, posudku znalca Ing. A. R., ktorým ohodnotil ich nehnuteľnosti pre účely predmetnej dražby. Ak tento znalec zavinené porušil svoje povinnosti pri vypracovávaní posudku o cene predmetu dražby, zodpovedal za škodu spôsobenú žalobcom. Porušenie povinností znalcom pri vypracovávaní znaleckého posudku pre účely ohodnotenia predmetu dražby nebol však porušením ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách, a teda ani dôvodom pre vyhlásenie neplatnosti dražby. Škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti so zavineným porušením povinností pri vypracovávaní znaleckého posudku znalcom nie sú preto povinní hradiť navrhovateľ dražby ani dražobník.

Námietky žalovaného ohľadom výšky predajnej ceny predmetov financovania tak predstavovali len nepreukázané domnienky škody, ktoré v konečnom dôsledku smerovali voči nelegitimovanému subjektu. Bolo predovšetkým v záujme žalobcu dosiahnuť čo najvyšší výťažok z predaja predmetov financovania, nakoľko predaj predstavoval jediný istý spôsob uspokojenia nárokov žalobcu, čoho dôkazom bolo i prebiehajúce konanie. Žalobca postupoval štandardným spôsobom a prijal opatrenia týkajúce sa riadneho predaja predmetu financovania. Za týmto účelom si preto zaobstaral znalecké posudky, na základe ktorých mal vedomosť o tom, aká bola hodnota predmetov financovania, a nemal žiaden dôvod spochybňovať závery znalca (napr. v dôsledku činnosti žalovaného, ktorý bol počas predaja strojov pasívny).

Nemožno sa stotožniť s tvrdením žalovaného, ktorý v podanom odvolaní uviedol, že sa jednalo o stroje, ktoré si dlhodobo držia rovnakú cenu. Žalobca poukázal na vyjadrenie svedka Ing. Krajčoviča, ktorý bol sám znalcom.

Žalobca ďalej namietal naplnenie ktoréhokoľvek znaku škody. Žalovaný nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by bolo možné právne relevantným spôsobom dovodiť porušenie právnej povinnosti, nakoľko ako sa žalobca už vyjadril, žalobca nebol oprávnený odmietnuť vypracovaný znalecký posudok a žalovaný vypracovanie tohto posudku žiadnym relevantným spôsobom nenamietal (napr. revíznym znaleckým posudkom).

Žalobca tiež namietal vznik škody a kauzálny nexus, nakoľko podľa názoru žalobcu bola táto škoda uplatňovaná iba ako škoda neistá, budúca. Žalovaný nepredložil žiaden dôkaz o tom, že v prípade

iného znaleckého ohodnotenia by bol býval stroj predaný za sumu vyššiu, ako bola dosiahnutá. Takéto uplatnenie škody podľa názoru Žalobcu bolo len uplatnením domnienky škody, čo považujeme za neprípustné (porovnaj Uznesenie NS SR 4 MCdo 23/2008 zo dňa 21.12.2009).

Citoval Ústavný súd ČR v náleze III.ÚS 384/08 zo dňa 30. 9. 2009. Žalovaný však nepreukázal akékoľvek vznesenie námietok voči žalobcovi o cene stanovenej znaleckým posudkom vypracovaným na základe požiadavky žalobcu. Žalovaný tiež priznal, že posudok dal vypracovať až pre účely súdneho pojednávania, avšak znalecké posudky predložené žalovaným žiadnym spôsobom nerefletovali dlhodobú nepredajnosť predmetov financovania.

Žalobca ďalej poukázal na výsluch svedka pána B.. Zhrnutím argumentácie uvedenej v tejto časti pre žalobca uviedol, že žalovaný bol nečinný až do súdneho konania a predmety financovania boli takmer 30 rokov staré stroje, ktoré potrebovali udelenie výnimky z elektrárni na to, aby mohli vôbec byť uvedené do prevádzky.

Žalovaný ďalej v podanom odvolaní uviedol, že žalobca nepreukázal svoj nárok. S týmto tvrdením sa žalobca nestotožnil. Poukázal na to, že ako leasingový nájomca tak ani žalovaný ako ručiteľ nepopierali, že svoje záväzky z leasingových zmlúv si nesplácali riadne a včas. Už len z tejto samotnej skutočnosti bolo zrejmé, že pohľadávka žalobcu vznikla a existovala, keď ťažko predpokladať, že pri porušení platobnej disciplíny pri troch leasingových zmlúv žalobcovi nevznikne žiadna pohľadávka. Spornosť preto mohla byť len vo výške pohľadávky.

Žalovaný v podanom odvolaní tiež namietal, že súd nepovolil výsluch znalcov D.. I. a D.. H..

Žalobca k uvedenej námietke žalovaného uviedol, že výsluchy oboch znalcov sa vzhľadom na ostatné vykonané dokazovanie javili byť ako nadbytočné bez priameho súvisu s predmetom konania. V konaní bol ako svedok vypočutý D.. A.H., ktorý je sám znalcom.

Žalobca ku znaleckému posudku D.. H. uviedol len toľko, že tento znalecký posudok bol vykonaný s odstupom niekoľkých rokov a jednalo sa preto len o teoretickú úvahu smerom do minulosti, na čom nič nezmenil ani výsluch znalkyne.

Dvoma svedeckými výpoveďami bolo preukázané, že v danom čase a mieste neexistoval relevantný trh s obdobnými strojmi, ako boli predmety financovania (žalobca opätovne zdôraznil, že stroje potrebovali osobitnú výnimku na prevádzku).

S ohľadom na vyššie uvedené mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, skutkový stav bol spoľahlivo a správne zistený a boli aplikované príslušné hmotnoprávne normy. Žiadal preto, aby Krajský súd v Bratislave potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie a žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

19. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, avšak vo svojom podaní neuviedol žiadnu novú skutočnosť, ktorá by už nebola súčasťou odvolania, prípadne spisu vedeného vo veci samej. Rovnako tak vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného neobsahovalo nové rozhodné skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o odvolaní napadnutého rozhodnutia.

20. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Po oboznámení sa s obsahom spisu, procesným postupom súdu prvej inštancie, dôvodmi odvolania žalovaného a vyjadrením žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

21. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom. Súd sa vo svojom rozsudku vysporiadal so všetkými argumentmi žalovaného, správne vyhodnotil vykonané dôkazy a na správnosť dôvodov uvedených v rozsudku odvolací súd v celom rozsahu odkazuje.

22. Odvolací súd zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci.

Podľa § 261 ods. 1 ObZ, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

Podľa § 261 ods. 8 ObZ, pri použití tejto časti zákona podľa odsekov 1 a 2 je rozhodujúca povaha účastníkov pri vzniku záväzkového vzťahu.

Podľa § 269 ods. 2 ObZ, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa § 273 ods. 1 ObZ, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Podľa § 344 ObZ, od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

Podľa § 345 ods. 1 ObZ, ak omeškanie dlžníka (§ 365) alebo veriteľa (§ 370) znamená podstatné porušenie jeho zmluvnej povinnosti, je druhá strana oprávnená od zmluvy odstúpiť, ak to oznámi strane v omeškaní bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o tomto porušení dozvedela.

Podľa § 365 ods. 1 ObZ, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa § 367 Obchodného zákonníka veriteľ je oprávnený pri omeškaní dlžníka požadovať od neho náhradu škody podľa § 373 a nasl. odstúpiť od zmluvy je oprávnený v prípadoch, ktoré ustanovuje zákon alebo zmluva.

Podľa § 369 ods. 1 a 2 ObZ, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Podľa § 387 ods. 1 ObZ, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 391 ods. 1 ObZ, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 397 ObZ, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 303 ObZ, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 304 ods. 2 ObZ, ručením možno zabezpečiť aj záväzok, ktorý vznikne v budúcnosti alebo ktorého vznik závisí od splnenia podmienky.

Podľa § 306 ods. 1 ObZ, veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj splatný záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

Podľa § 409 ods. 1 ObZ, kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu huteľnú vec (tovar) určenú jednotlivito alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu.

Podľa § 497 a § 499 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 503 ods. 2 a § 506 ObZ, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 663 a § 665 ods. 1 OZ, nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky. Nájomca je oprávnený užívať vec spôsobom určeným v zmluve; ak sa nedohodlo inak, primerane povahe a určeniu veci. Prenajímateľ je oprávnený požadovať prístup k veci za účelom kontroly, či nájomca užíva vec riadnym spôsobom.

Podľa § 671 ods. 1 OZ, nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, písomné vyhotovenie znaleckého posudku obsahuje a) titulnú stranu, b) úvod, c) posudok, d) záver, e) prílohy potrebné na zabezpečenie preskúmateľnosti znaleckého posudku, f) znaleckú doložku.

Podľa § 17 ods. 6 zákona o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, znalecká doložka, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou znaleckého posudku, obsahuje identifikačné údaje znalca, označenie odboru a odvetvia, v ktorých je znalec oprávnený podávať znalecké posudky, poradové číslo úkonu znaleckej činnosti, pod ktorým je znalecký posudok zapísaný v denníku a vyhlásenie znalca o tom, že si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku.

Podľa čl. 1.5.2. Všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu ČSOB Leasing, a.s. pre stroje a zariadenia (ďalej len "VZP"), predmet leasingu je vo výlučnom vlastníctve ČSOBL a leasingový nájomca, pokiaľ na neho nebude prevedené vlastnícke právo podľa čl. 4, nesmie predmet leasingu predať, založiť alebo akýmkoľvek spôsobom zaťažiť v prospech tretích osôb ani darovať.

Podľa čl. 2.3.1. VZP, zmena leasingovej splátky je pre leasingového nájomcu záväzná odo dňa doručenia novej dohody o platbách nájomného zo strany ČSOB Leasing. Dohodu o platbách nájomného doručí ČSOB Leasing leasingovému nájomcovi osobne alebo poštou.

Podľa čl. 2.4.1. VZP, úhrady záväzkov z leasingovej zmluvy predpisuje ČSOB Leasing dohodou o platbách nájomného, ktorá je faktúrou.

Podľa čl. 2.5.3. VZP, v prípade omeškania úhrady leasingových splátok, záloh a ďalších platieb z leasingovej zmluvy, je ČSOB Leasing oprávnený účtovať leasingovému nájomcovi zmluvnú pokutu vo výške 0,1% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania.

Podľa čl. 4.4.1. a) VZP, ČSOB Leasing je oprávnený vypovedať leasingovú zmluvu ak leasingový nájomca mešká 25 a viac dní so zaplatením leasingovej splátky, zmluvnej pokuty, úroku z omeškania alebo inej pohľadávky, a to i čiastočne.

Podľa čl. 4.4.4. písm. a), b), c), d), e) a f) VZP, v prípade ukončenia leasingovej zmluvy podľa bodu 4.4 je ČSOB Leasing oprávnený okrem iného vyúčtovať leasingovému nájomcovi:

- a) všetky do tej doby splatné a neuhradené peňažné záväzky vrátane ich príslušenstva,
- b) škodu vo výške nákladov spojených s vymáhaním splnenia povinnosti a nákladov spojených s odobratím, prepravou, skladovaním, ocenením, opravou, údržbou a ďalším predajom predmetu leasingu,
- c) škodu vo výške nákladov na povinné zmluvné poistenie a poistenie predmetu leasingu, ktorú ČSOB leasing v súlade s dojednanými poisťovacími zmluvami uhradil alebo je povinný uhradil poisťiteľovi odo dňa ukončenia leasingovej zmluvy do dňa predaja predmetu leasingu,
- d) škodu vo výške zostatku istiny ku dňu predčasného ukončenia leasingovej zmluvy, ktorý sa rovná rozdielu medzi vstupnou cenou predmetu leasingu a súčtom splátok istiny zahrnutých v splátkach splatných do dňa ukončenia leasingovej zmluvy, v prípade, ak leasingový nájomca nevráti ČSOB leasing predmet leasingu,
- e) škodu vo výške zostatku istiny ku dňu predčasného ukončenia leasingovej zmluvy, ktorý sa rovná rozdielu medzi vstupnou cenou predmetu leasingu a súčtom splátok istiny zahrnutých v splátkach splatných do dňa ukončenia leasingovej zmluvy,

f) škodu z titulu finančných nákladov odo dňa predčasného ukončenia leasingovej zmluvy do dňa skutočnej realizácie predmetu leasingu (za realizáciu sa považuje predaj predmetu leasingu, uzatvorenie novej leasingovej zmluvy, zaradenie predmetu leasingu do majetku ČSOB leasing).

23. Za nesporne zistené odvolací súd považuje, že medzi žalobcom a spoločnosťou J.F. Hlaváček, s. r. o., došlo k uzatvoreniu troch leasingových zmlúv, ktorých predmetom bol leasing troch kartonážnych strojov.

Sporné podľa názoru odvolacieho súdu v tejto právnej veci je, správnosť znaleckých posudkov a rovnako tak bola sporná kúpna cena predaných strojov.

24. Žalovaný namietal, že žalobca nepredložil doklad o kúpnej cene predaných predmetov leasingu v prípade stroja LaserComb (nový stroj E. XX/XXX/XX), predložená FKT bola faktúrou spoločnosti KARTEX na osobu poverenú dražbou a nevyplynula z nej čiastka 42.480 EUR, t.j. chýbal doklad preukazujúci vznik škody a zároveň, že žalobca nepredložil doklad o kúpnej cene ostatných 2 predaných predmetov leasingu, predložené boli len zmluvy o dražbe a správy o priebehu dražieb ale nie predajné faktúry. Nebola tak celkovo známa výška inkasovanej ceny z predaja a tým pádom nebolo možné špecifikovať ani výšku škody na strane žalobcu voči žalovanému. K uvedenej odvolacej námietke žalobca uviedol, že on nie je oprávnený revidovať znalecký posudok, resp. nemal dôvod spochybňovať jeho závery alebo výsledky. S týmto tvrdením sa odvolací súd stotožnil. Svoje tvrdenia žalobca podložil judikatúrou, predovšetkým rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/59/2013 zo dňa 28.10.2013, ktorá je plne aplikateľná na túto právnu vec a odvolací súd sa s ním stotožňuje. Vzhľadom na vyššie uvedené neobstojí argument žalovaného o nemožnosti špecifikovania výšky škody, pretože škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti so zavineným porušením povinnosti pri vypracovaní znaleckého posudku znalcom nie sú preto povinní hradiť navrhovateľ dražby ani dražobník.

25. Pokiaľ ide o závery znalca D.. I. v znaleckých posudkoch, súd sa s nimi vysporiadal v bodoch 23.-26. odôvodnenia a rozhodnutia a odvolací súd sa s jeho závermi plne stotožnil.

Odvolací súd zdôrazňuje, že ani za cenu znaleckého posudku sa stroje nepodarilo predat' a práve preto bola a cena v znaleckom posudku znížená. Žalovaný nepreukázal, že by bolo možné predat' stroje v čase ich predaja za vyššiu cenu. Žalovaný si dal znalecké posudky vypracovať D.. H. až pre potreby súdneho konania, čo bolo uskutočnené s odstupom času cca 3 rokov od predaja strojov. Predložené posudky predstavovali cenu dosiahnuteľnú na trhu v čase vypracovania posudku a nie v čase ich predaja.

26. Odvolacia námietka spočívajúca v porušení práva na spravodlivý proces z dôvodu neakceptácie posudky žalovaného a nevypočutí znalcov, podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí, pretože súd prvej inštancie skonštatoval, že dokazovanie výsluchom znalcov D.. I. a D.. D. H., X., nepovažoval za potrebný pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Rovnako tak žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol, prečo by bol potrebný výsluch svedkov a na základe akých ich tvrdení by súd prvej inštancie rozhodol inak, resp. vykonaním dokazovania výsluchom znalcov by súd prvej inštancie dospel k inému záveru. Znalecké posudky D.. H. boli urobené z odstupom niekoľkých rokov a išlo len o teoretickú úvahu.

27. Žalovaný vytýkal rozhodnutiu súdu prvej inštancie, že vyvodil z dokazovania nesprávne skutkové závery, ktoré ovplyvnili jeho rozhodnutie. Vzhľadom k uvedenému mal žalovaný za to, že rozhodnutie súdu nemalo oporu vo vykonanom dokazovaní, súd z vykonaného dokazovania vyvodil nesprávne skutkové závery, a preto bolo rozhodnutie nesprávne a predčasné. Odvolací súd je toho názoru, že žalobca spoľahlivo preukázal svoj nárok čo do právneho titulu ako i výšky, a to jednak skutkovými tvrdeniami a rovnako tak predloženými listinnými dôkazmi. Žalovaný len uviedol, že nárok žalobcu nebol preukázaný, avšak neuviedol žiadne svoje tvrdenie o výške dlhu. Žalovaný svoje tvrdenia, ktorými rozporoval nárok žalobcu nepodložil žiadnym relevantným dôkazom, a rovnako tak neuviedol vlastné skutkové tvrdenie o výške dlhu voči žalobcovi.

28. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej spore, výsledky vykonaného dokazovania a uviedol právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery.

Zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia.

Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správny skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie uplatneného nároku, z pohľadu logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť závažné nedostatky.

29. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

30. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument sporovej strany, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

31. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Keďže v odvolacom konaní bol úspešný žalobca, odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

32. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).